

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Τριτῆς

ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσχεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ιθ' (19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιῶν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δῶη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτὸν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθεῖη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσχεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ

ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορηγεί αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠροῦμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμους.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορῶρήμωσάν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροὶ μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσρχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσρχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἑρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ὅτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Ὅτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στόματος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ
στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι
ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος,
ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὅσει τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου
ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμοὺς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλεησμένη;
Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχὴ μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψώθεις δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κριῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν
ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτὸν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθώς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ἐπιπνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ἐπικατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστον ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις

τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσμου)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἤχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. γ'

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. γ'

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἄλληλούϊα. γ'

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. γ'

τροπάριο

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπνῷ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς. (γ')

[Γεωργίου Προβάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

ἤχος δ'

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους· ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ὡς Θεός, πᾶσι παρέχει τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

ἤχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Βουλευτήριον Σωτήρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἀθροίσαντες δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ, τοῖς παρανόμοις λαοῖς. Τί μοι φησὶ παρέχετε, καὶ γὰρ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; Τῆς κατακρίσεως τούτου ῥῦσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἤχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενής, κινεῖται βουλεύεται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον· ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὧν περ ἔδρα, εὕρισκει ὁ ἄθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, τοῖς ἐορτάζουσι πτόθω, τὸ ἄχραντον πάθος σου.

[ἄργον εἰρμολογικὸν](#)

☞ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

[ἄργον εἰρμολογικὸν](#)

☞ Κωνσταντίνου Πρίγγου

[κατὰ σύντημσιν](#)

☞ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞

[σύντομον εἰρμολογικὸν](#)

Εὐαγγέλιον τοῦ ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 22:15-23:39

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. ¹⁶καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρῳδιανῶν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου· ¹⁷εἰπέ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ· ¹⁸γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ¹⁹ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κῆνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. ²⁰καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; ²¹λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος· τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. ²²καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. ²³Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν

αὐτὸν ²⁴λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ²⁵ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ²⁶ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά. ²⁷Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. ²⁸Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἑπτά ἔσται ἡ γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ²⁹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· ³⁰ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι. ³¹περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος, ³²ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ· καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. ³³καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ³⁴Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, ³⁵καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν, νομικὸς, πειράζων αὐτόν καὶ λέγων· ³⁶Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ³⁷ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· ³⁸αὕτη ἔστι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. ³⁹δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ⁴⁰ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. ⁴¹Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ⁴²λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱὸς ἔστι; λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυὶδ. ⁴³λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν Πνεύματι Κύριον καλεῖ αὐτὸν λέγων, ⁴⁴εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; ⁴⁵εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστι; ⁴⁶καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. ¹Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ²λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. ³πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι. ⁴δεσμεύουσιν γὰρ φορτία βαρέα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. ⁵πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, ⁶φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δαίπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς ⁷καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββί ῥαββί. ⁸ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἔστιν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἔστε. ⁹καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἔστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ¹⁰μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἔστιν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός. ¹¹ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. ¹²ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. ¹³Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα. ¹⁴Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν

οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. ¹⁵Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. ¹⁶Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἔστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσοῦ τοῦ ναοῦ ὀφείλει. ¹⁷Μωροὶ καὶ τυφλοί! τίς γὰρ μείζων ἔστιν, ὁ χρυσοῦς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; ¹⁸καὶ· ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἔστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. ¹⁹Μωροὶ καὶ τυφλοί! τί γὰρ μείζων, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; ²⁰ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· ²¹καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· ²²καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνυεῖ ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. ²³Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κάκεινα μὴ ἀφιέναι. ²⁴ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες! ²⁵Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἕζωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας. ²⁶Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθάρων. ²⁷Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἕζωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. ²⁸οὕτω καὶ ὑμεῖς ἕζωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἔστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. ²⁹Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, ³⁰καὶ λέγετε· εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. ³¹ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἔστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. ³²καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ³³ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν! πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; ³⁴διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσατε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσατε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ³⁵ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ³⁶ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἤξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. ³⁷Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ³⁸ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ³⁹λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος β'

Τὴν ὥραν, ψυχῆ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν

σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Οἶκος

Τί ῥαθυμεῖς, ἀθλία ψυχὴ μου; τί φαντάζη ἀκαιρως μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ ῥέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπ' ἄρτι, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα, ἕως καιρὸν κεκτημένη, ἀνάνησον κράζουσα· Ἡμάρτηκά σοι Σωτῆρ μου, μὴ ἐκκόψης με, ὥσπερ τὴν ἀκαρπον συκῆν, ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνος Χριστέ, κατοικτείρησον, φόβω κραυγάζουσαν· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῆ λ' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ὡς ἄμνος Ἰάκωβος ἀχθεῖς ἐσφάγη,
Τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.
Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῇ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὠδαῖς κάτω,
Ἀπῆλθε τέρψων, ὥσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαξίμου.

Μάξιμος εὐρῶν τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσην,
Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειας.

Χρὴ μὴδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, ἐπισκόπου Εὐροίας.

Τίς μὴ Δονᾶτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,
Ὅν περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία νεομάρτυς Ἀργυρῆ, ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1725 ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα καὶ βασανισθεῖσα, ἐν φυλακῇ τελειοῦται.

Ἡ Ἀργυρῆ δέ, τοῖς φυλακῆς βασάνοις.
Ἦπερ τὸ ἀργύριον ἡμᾶς φαιδρύνει.

Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Τρίτη, τῆς τῶν Δέκα Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου, μνεῖαν ποιούμεθα.

Τρίτη μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει,

Ἄλλ' ὦ Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων καὶ τῆ ἐκλεκτῆ σου σύνταξον ποίμνη καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Διψῆδιον, οὐ ἢ ἀκροστιχίς· Τρίτη τε

Ψδὴ κ'

ἦχος β'

«Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥαθυμίαν, ἄπωθεν ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παλαγιάννη](#)

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ψδὴ θ'

ἦχος β'

«Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, παναγία Παρθένε.» (6)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἡ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάριον

ἤχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτῆρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Αἶνοι

ἤχος α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Ραιδεσθηνοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

Στιχολογία

ψαλμός ρμη'

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμός ρμθ'

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμός ρν'

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ἤχος α'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ✠

ἤχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.
Ὅ τῇ ψυχῆς ῥαθυμίᾳ νυστάξας, οὐ κέκτημαι νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὠμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε παρθένους, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἤχος καθαρὸς ἑορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ✠

ἤχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ, κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθης, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτωρ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἵρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου

αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπί-ας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Ὁτίχον

ἦχος πλ.β'

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάζωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιεῖτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω, κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου, πιστὸς τῷ ἀμύητῳ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάζομεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν, αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἔλεους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνηθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν Ἐφρανήθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἔταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά.

Καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μὴ με Ποιμὴν ἀγαθὴ διαχωρίσης· ὁδοὺς δεξιᾶς γὰρ οἶδας, διεστραμμένοι δὲ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῆ ἀμαρτία συναπολέσης· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίασιν πνευματικῆν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφήν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὠραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου ὡς εὐσπλαγχνος.

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἴδού σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχὴ μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα στῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσης μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτῆρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσχεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
‘Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἤχος β΄

Τὴν ὥραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν
σοι τάλαντον φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν
ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε ἐλέησον. (μ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη
πράννον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονίην) ταύτην καλῶς διαφύλαξον,
τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

εὐχὴ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας
μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισάι μοι
τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με. (ιθ΄)

καὶ πάλιν

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ — 12

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.195#

α̣ μ̣η η̣ η̣ η̣ν δ̣ι̣

Εκ νυκτος ορθριζει το πνευμα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γματα σου επι τη ης

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Αααλ ηηηλου ου ι ι ι α

Αααλ ηηηλου ου ου ι ι ι ι α

Αααλ ηηηλου ου ου ι ι ι ι

α

Δι και ο συνην μαθετε οι ενοικου

ουντες επι ιτη ης γης

Αααλ ηηηλου ου ι ι ι α

Α α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

Α α α α λ λ η η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοῖς κα κα τοῖς ἐν δο ο ξοῖς τῆς γῆς

α α α λ η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.196#

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ μ φ ι ι

ο ο ο ος ε ε ε ρ χ ε ε ε ρ χ ε ε τ αι

αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου λου

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η η η σει ει ρα α θυ υ

υ μου ου ου ιου ραθυ μου ου ου ουν τα α βλε πε ου

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου ου ου

ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα α α

τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να μη

τω ω ω ω θα α να α α α α α α τω ω ω

ω ω ω ω πα α α ρα α α α α

δο ο ο πα ρα δο ο θης και της βα σι λει ει

ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει ει

ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα α

να α α α α α α α α νη η η η η η η

η η ψο ον κρα α α α ζου ου ου ου του ου ου σα

Α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

 I δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τη ης

 νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος ον

 ευ ρη σει γρη γο ο ρου ουν τα α να ξι ος δε πα

 α α λιν ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν τα βλε πε

 ουν ψυ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να

 μη τω θα να τω παραδο θης και της βα σι λει ας ε

 ε ξω ω κλει ει σθης αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου ου

 σα Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η

 μων δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

 μα α α α α α α α ας

ἀλληλοῦια, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

ᾠχος λ π ρ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.194#

Α ἰα α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η ηη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρ λ ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α α Αλ λη

λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ιου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α ια α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α α α α α

α Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α

α γ α

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π δὲ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

α μη η η ην α

Ε κ νυχ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος α δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ζηλος ληψεται λαον απαιδευτον και νυν

πυρτους υπεναντιους εδεται

αα αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ια Αααα αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Αααλ λη η η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Προσθες αυτοις κακα Κυριε προσθες αυ

τοις κακα τοις ενδοξοις της γης

αα αλ λη η η η η η λου ου ι ι

αα αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ υ μ φ ι

ο ο ος ε ε ε ε ε ρ χ ε ε ε ε ε ρ χ ε

ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω με ε ε ε ε ε ε σω ω ω ω

ω ω ω τη η η η ης ν υ υ υ τη ης ν

κτος και μα κα α α α α ρι ι ο ο ο ο

ος ο δου ου ου ου ουου λο ο ος ον ευ ρη η

η η η η η η σει ει ει γρη η η η η

γο ρου ου του γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να

α α ξι ι ο ο ο ος δε ε ε ε πα α α α

α α α α α λι ι ι ι ι ν ον ευ ρη η η

η η η η η η σει ει ει ρα α θυ υ υ υ μου

ου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α Βλε πε

ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η η η η η η

η η μου ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ

υ υ πνω ω κα α α α τε ε ε ε νε ε

κα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α τω ω ω ω

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

ο ο θης και της Βα σι ι λει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω κλει ει ει ε ε ε ξω ω

κλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α α νη η η η

η η η η η ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου

κρα α ζου σα Α α α α α α α α γι ο ο

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τηης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει

γρη γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη

σει ρα θυ υ μουν τα βλε πε ουν ψυ χη η μου μη τω υ

πνω κα τε νε χθης ι να μη τω θα να α

α τω πα ρα δο θης και της βα σι λει ας ε ξω

κλει σθης αλ λα α να α α νη ψο ον κρα ζου σα

Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων

δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α ας α

ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α ἰα α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η ιη η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ς ι ι ι ι

ι ι ς ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

ι ι

ι α α α α α α α α ι α α α α Αλ

λη λου ου ου ου ου χου ου ου ιου ουου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α ι α α α α

α α α α α Α α α αλ λη η η λου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στίχοι

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι̣ —²

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

α μη η η ην δ̣ι̣

Ε

κ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

Θε ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε

πι της γης

Δ

ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι κουν τες

ε πι της γης

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται

Π ρος θες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσ θες αυ τοις

κα κα τοις εν δο ξοις της γης

Ἀλληλούια

[Μέλος ἀρχαῖον](#)

[Συντετμημένον](#)

[Σύντομον](#)

Ἄλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ψάλλεται δις τὸ ἀργὸν Ἄλληλοῦια καὶ δις τὸ σύντομον. Σήμερον ὁμως χάριν συντομίας ψάλλεται τετράκις τὸ σύντομον Ἄλληλοῦια. Παρατίθεται ὁμως καὶ τὸ ἀργὸν ὡς κλασσικὸν μάθημα, μεταθέσαντες τὴν βάσιν ἀπὸ τοῦ Νη εἰς τὸν Γα, διὰ τὰ συμφωνῆ πρὸς τὸ σύντομον καὶ τὸ Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος.

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ς̣ ρ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

α ἰα α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η ηη ηη η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ς̣ ρ̣ ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α ια α α α α α ς̣ ρ̣ Αλ λη λου

ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ζ' ι ι ι ι ι ι ι ι α α α x λ

α α α α α α α λ α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α Δ 9 A

α α α α α λ λ η η η λου ου ου ου ου ου ου

ου x λ ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α λ α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Στίχος Λουκάς Λουκά

Ἄλληλούια, συντετμημένον

κατὰ σύντημσιν

Ἦχος λ ς ι ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

α α α α α α α λ λ η η η η η λου ου

ου ου ου ου ου ου ου ι ι α α α α λ α α α α

 α α ^γ Αλ λη λου ου ου ου ου ου του ι ι α α α

 α α α α ^Δ Α αλ λη η λου ου ου ου ου ου ου

 ι ι ι ι ι ι α α ια α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Στίχος

Λουκάς Λουκά

Ἄλληλούια, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

 α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

 Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

 Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

 α

Ἴδου ὁ Νυμφίος

Στίχος

Μέλος ἀρχαῖον

Ἀργοσύντομον

Σύντομον

Ἴδου ὁ Νυμφίος, μέλος ἀρχαῖον

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υμ φι ι ι

ι ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται αι αι

αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε ε

ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η

η η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου του

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν Δ 9

ον ευ ρη η η η η η η η η η σει ει ρα α θυ

υ υ μου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α δ βλε πε

ου ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η η μου

ου ου ου Δ 9 μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα

α α τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης δ ι να

μη τω ω ω ω θα α να α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ω πα α α ρα α α

α α δο ο ο πα ρα δο ο ο θης δ και της βα σι

λει ει ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει

ει ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α νη η η η η

η η η η ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου του ου ου

σα Α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο Α γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ει ει ει ει ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος η ο Θε ο ος η η μω ω ω ωων

πρε σβει αις του Προ ο δρο ο ο ο ο ο ο ο μου

σω ω ω σο ον η η η η μας

Η σκιασμένη γραμμή ψάλλεται συντομώτερον ως εξής:

* π ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος π ρ

Ἰδού ὁ Νυμφίος

[μέλος ἀρχαῖον](#)

[ἀργοσύνη](#)

[σύνη](#)

Ἰδού ὁ Νυμφίος, ἀργοσύνη

ἀργοσύνη

Ἦχος λ ρ ι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.5*

δου ο ο Νυ υμ φι ι ο ος ε ερ χε ε ται

αι αι αι εν τω με ε ε σω ω ω τη ης νυ υ

κτος και μα κα ρι ος ο ο δου ου ου λο ος ον ευ ρη

η η η σει γρη γο ο ρου ου ου ουν τα α να α α

ξι ο ο ος δε ε πα α α α α α α λι ιν ον ευ

ρη η η η σει ρα θυ μου ου ου ουν τα βλε ε ε πε

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η μου ου ου ου μη τω

υ υ υ υ πνω ω κα α α τε νε ε χθης ι να μη

τω θα να α α τω πα α ρα δο ο θης και της βα σι

λει ει ει ει ει ας ε ε ξω κλει ει σθης αλ λα α

να νη ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου σα Α α

α α α γι ι ο ο ος α α α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος π α α α α γι ος ει

ει ει ει ο ο Θε ε ο ος η η μω ω ω

ων πρε σβει αις του Προ ο δρο ο ο ο ο ο ο

μου σω ω ω σον η η μας

ἀργοσύνομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος

σύνομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος, σύνομον

σύνομον

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.6*

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω της

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λο ος ον

ευ ρη σει γρη η γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα

α α λι ιν ον ευ ρη σει ρα α θυ υ μουν τα βλε

πε ο υ ν ψ υ υ χ η η μου ^{π ρ} μη τ ω υ π ν ω κα τε νε χ θ η ς ^{Δ ρ} ι

να μη τ ω θα να α τ ω πα ρ α δ ο θ η ς ^{Δ ρ} και της βα σι

λει α ς ε ε ξ ω ω κ λ η ι ε ι σ θ η ς ^ρ α λ λα α να α ν η ψ ο ν

κ ρ α α ζ ο υ ο υ σα ^{ν ρ} Α α γ ι ο ο ς α γ ι ο ς ^{π ρ} α γ ι ο ς ε ι ο

Θ ε ε ο ς η μ ω ν ^ρ π ρ ε σ β η ι α ι ς τ ο υ Π ρ ο δ ρ ο ο ο μ ο υ

σω ω σ ο ν η η μ α ς ^ρ

^{*} ^ρ δι α τ η ς Θ ε ο τ ο ο ο

κου ε λε η σ ο ν η μα α α α ς ^ρ

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος: σύντομον

Συναπτὴ

Καθίσματα

Γεργορίου Πρωτοψάλτου

Τον Νυμφιο ο ονονα δε ελφοι οι α α γα α

πη η η σω μεν τας λαμ πα δα α ας ε ε α

αυ τω ων ε ευ τρε ε πι ι ι σω μεν εν

α ρε ταις ε εκ λα αμ πον τε ες και αι αι πι ι ι

σται ει ο ορθη ι ι να α ως αι φρο ο ο

νι ι ι ι μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ου

ου πα αρ θε ε ε νοι ε ε τοι οι μοι εισ

ε ε ελ θω ω ω ω με ε ε ε εν συν α αυ τω

ω ει εις του ουσ γα α α μους ο γαρ Νυμ

φι ος δω ω ω ρον ως Θε ε ος πα σι πα ρε χει τον

α φθα αρ το ον στε ε φα α α νον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.112φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

μι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου ι ε ρεις

και γρα α α α αμ μα τει εις φθο νω ω ω α θροι οι οι

οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι ι

ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η σαν το ο ον Ι

ου ου ου ου ου δα αν ο ο ο θε εν α ναι δω ω ω ως

ἐξ ε ε πο ρε ε ε ε ε ευ ε ε το ε λα

α λει ει κα τα σου ου ου ου τοις πα α ρα νο ο ο ο

μοι οι οι οι οι οισ λα α οισ τι μοι φη σι ι

ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα γω ω ω

ω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω σω ω εις χει ει

ει ρα ας υ υ υ μων της κα τα α κρι ι ι σε

ε ε ε ε ε ε ω ως του ου ου ου ου ου του

ρυ υ σαι Κυ ρι ι ε τα ας ψυ υ υ χα α α

α ας η μων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην ^γδλ

Ο Ι ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω μη η

φι ι ι λα αρ γυ υ υ ρει ^γδλ κα τα του ου

ουου Δι ι δα σκα α α α α λου ου ο ο ο ο δυ

υσ με ε νης κι νει ει ει ει ται βου λευ ε ε ται ^βλ

με λε τα α την πα ρα α α α δο ο ο ο ο σιν ^γδλ

του ου ου φω ω το ος εκ πι ι ι ι ι

πτει ^βλ το σχο ο τος δε χο ο ο ο ο ο με ε ε ε

νος ^γδλ συ υ υμ φω ω νει ει την πα ρα α α α α

σιν ⁶ λ πω λει ει τον α τι ι ι ι ι ι ι μη η

η η τον ^γ ρ ο ο ο ο ο θε εν και αι αγ χο ο

ο ο ο ο ο ο νην ⁶ λ α μοι οι οι βη η

η η ην ω ων περ ε ε ε ε δρα ^η ευ ρι ι σκει

ει ο ο ο α α θλι ι ι ο ο ο ος και αι ε

ε πω ω ω δυ υ νον θα να α το ον της αυ του η

η η η η μα α α ας λυ υ υ τρω σαι με ε ρι

δος ^η Χρι στε ε ε ο Θε ος των πται σμα τωων α φε σιν

δω ω ω ω ρου ου με ε ε ε νος ^η τοις ε ορ τα α

ζου ου σι πο ο ο ο ο ο ο θω το α α χραν

τον πα α α α α θο ο ος σου ου ου ου

τον πα α α α α θο ο ος σου ου ου ου

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος
Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.23*

τον Νυμφι ο ο ον α δε ελ φοι οι οι οι

α α γα α πη η η σω μεν τας λαμ πα α δα α ας

ε α αυ τω ω ω ων ε ευ πρε ε πι ι ι σω

μεν εν α ρε ε ταις εκ λα α αμ πον τες και αι

αι πι ι ι σται ο ορ θη ι ι ναα ως αι αι φρο ο

ο νι ι ι μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ι ι

ου ου Πα αρ θε ε ε νοι ε ε τοι μοι οι οι ει

ει σε ελθω ω με ε ε ε εν συν α αυ τω ω ω ω

ει εις του ους γα α α μους ο γαρ Νυμ φι ος

δω ρον ως Θε ε ο ο ος πα σι πα α ρε ε ε ε ε

χει τον α φθα α αρ τον στε ε ε ε ε φα α α α

νο ο ον

Κατεπλάγη Ίωσήφ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.24*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

μι ι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου Ι ε

ρεις και Γρα α α α αμμα τει εις φθο ο νω ω ω ω ω

α θροι οι οι οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο

σι ι ι ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η η σαν

το ο ον Ι ι ου ουου ουου δα αν ο ο ο θε εν α

ναι δω ω ω ως ε ξε πο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε το ε λα α λει ει κα τα σου ου ου ου τοις

πα ρα νο ο ο ο ο ο μοις λα α οις τι μοι

φη σι ι ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα

γω ω ω ω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω ω σω εις

χει ει ει ει ει ει ρας υ υ μων της κα τα

χρῖ ἰ ἰ ἰ σε ε ε ε ε ε ε ε ως του ου ου

ου ου ου ου του ρυ υ σαι Κυ υ ρι ἰ ἰ ε

τας ψυ χα α α αας η μων

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.26*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ο Ι ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω

μη η η η φι ἰ ἰ λαρ γυ υ υ ρει κα

τα του ου ουου Δι ἰ δα σκα α α α α α α α

λου ο ο ο ο ο δυ σμε ε νης κι νει ει ει ει

ται αι βου λευ ε ε ται αι με λε τα α α την πα ρα α

α α δο ο ο ο σιν του ου ου φω ω το ος εκ

πι ι ι ι ι ι πτει το σκο ο ο το ο ος

δε χο ο ο ο με ε ε ε νος συ υμ φω ω νει ει

την πρα α α α α α σιν πω λει ει ει το ο ον

α τι ι ι μη η η η τον ο ο ο ο ο ο ο

ο ο θε εν και αι αγ χο ο ο ο ο ο ο νην α

μοι οι οι βη η η η η ην ω ων περ ε ε ε ε

δρα ευ ρι ι σχει ει ο ο ο α α θλι ι ι

ο ο ο ος και αι ε ε πω ω ω ω δυ υ νον θα να α

το ον της αυ του ου η η η η μα α ας λυ

τρωσαι με εριδος Χριστε ε ε ε ο ο ο

Θε ε ος των πταισμα των αφεσιν δω ω ω ρου ου

ου με ε ε νος τοις ε ορ τα ζου σι πο ο

ο ο ο θω το ο α α α χρα α αν τον Πα α α

* θο ο ο ος σου * θο ο ος σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Εὐαγγέλιον](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντημσιν

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι' Δι' χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.33/45*

Τον Νυμφιον αδελφοι ααγαπη η η

σωμεν τας λαμπαδας ε αυ των ε ευτρε επι

ι ι σω μεν εν α ρε ταις ε εκ λα α αμ πον

τες και πι στει ο ορ θη ι να ως αι φρο νι ι μοι

οι του Κυ ρι ι ου ου πα αρ θε ε ε νοι ε τοι

μοι εισ ελ θω ω με εν συν αυ τω ω ει εις του ους

γα α α μους ο γαρ Νυμ φι ος δω ω ω ρον ως

Θε ε ος πα σι πα ρε χει τον α α α φθα ρ τον στε

ε φα α νον

Κατεπλάγη Ίωσήφ

Ἦχος Δι̇ χ̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.33/45*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Βου λευ τη ρι ον Σω τη η ηρ πα ρα νο

μι α ας κα τα σου ι ε ρεις και γραμ μα τει ει

εις φθο νω α θροι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι

ι αν ε κι ι νη η σαν τον Ι ου ου ου ου ου δα

αν ο θε εν α ναι δω ω ω ως εξ ε πο ρε ευ ε ε ε

το ε λα λει ει κα τα σου ου ου ου τοις πα ρα νο

ο ο μοις λα α οις τι μοι φη σι ι ι πα ρε ε

ε χε ε ε ε τε κα γω ω υ υ μιν αυ τον πα ρα δω

σω εις χει ει ρας η μω ων της κα τα κρι σε ως

του ου ου του ρυ σαι Κυ ρι ι ε τας ψυ χα α

α ας η μων Δ

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ς Νη χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.34/46*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην γ ς

Ο Ι ου ου δας τη γνω ω μη η φι ι ι λα

αρ γυ υ υ ρει ς ς κα τα του Δι δα σκα α λου ο ο δυ

σμε ε νης ς ς κι νει ει ει ται αι βου λευ ε ε ε

ται ς λ με λε τα α α την πα ρα α α α α δο ο

ο ο σιν ς ς του φω τος ε εκ πι ι ι πτει ς λ το

σκο ο ο τος δε χο ο ο ο ο με ε ε ε νος ς ς συμ

— φ ω ν ει τ η η ν π ρ α α α σ ι ν ⁶ λ π ω λ ει ει τ ο ν α τ ι ι ι

ι ι μ η η η η τ ο ν ^γ δ ο θ ε ε ν κ αι αι α α γ χ ο ο

ο ο ο ν η ν ⁶ λ α μ ο ι β η η ν ω ν π ε ρ ε ε δ ρ α ^η ε υ ρ ι

ι σ κ ει ο α θ λ ι ι ο σ κ αι ε π ω δ υ ν ο ν θ α α ν α α τ ο ν ⁶ ρ

τ η σ α υ τ ο υ ο υ η η μ α α σ λ υ τ ρ ω ω σ αι μ ε ρ ι δ ο σ ^α η

Χ ρ ι σ τ ε ε ε ο Θ ε ε ο σ ^Δ q τ ω ν π τ αι σ μ α τ ω ν α φ ε σ ι ν ^α

δ ω ω ρ ο υ μ ε ε ν ο σ ^η τ ο ι σ ε ο ρ τ α α ζ ο υ σ ι π ο ο ο

ο θ ω ^Δ δ τ ο α α α χ ρ α ν τ ο ν ⁶ λ * — π α α α α α θ ο ο

ο ο σ σ ο υ ^γ δ * — π α α θ ο ο σ σ ο υ ο υ ο υ ^γ δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Εὐαγγέλιον](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος

Τον Νυμφιον αδελφοι αγαπησωμεντας

λαμπαδαας εαυτων ευτρεπισωμεν εν αρε

ταις εκλαμποντες και πιστει ορθη ινα ως αι

φρονημοι του Κυριου παρθενοι ετοιμοι εισ

ελθωωμεν συν αυτω εις τους γααμους ο γαρ Νυμφι

ος δωρον ως Θεος πασι παρεχει τον αφθαρτον

στεφανον

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Βου λευ τη ρι ο ον Σω τηρ πα ρα νο μι ας κα τα

σου ι ε ρεις και γρα αμ μα τεις φθο νω α θροι σαν τες

δει νως εις προ δο σι αν ε κι νη σαν το ον Ι ου ου ου

δαν ο θεν α ναι δωξ εξ ε πο ρε ευ ε ε το ε

λα α λει ει κα τα σου τοις πα ρα νο ο μοις λα οις τι μοι

φη σι πα ρε χε ε τε κα γω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω

σω ω εις χει ρας υ μων της κα τα κρι σε ως του ου ου του

ρυ σαι Κυ ρι ι ε τα ας ψυ χα α α α ας η

μων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^ν ρ̣ι̣

Ο Ι ου δας τη γνω ωμηφι λαρ γυ ρει ^Δ ρ̣ι̣ κα τα

του ^Δ ρ̣ι̣ δα σκα αλου ο δυσ με νης ^φ Δ ρ̣ι̣ κι νει ει ται βου

λευ ε ται με λε τα την πα ρα δοσιν ⁶ λ̣ ρ̣ ^σ του φω τος εκ πι πτει

το σκο τος δε χο μενος ⁶ λ̣ ρ̣ ^σ συμ φω νει την πρα σιν πω λει τον

α τι μη τον ⁶ λ̣ ρ̣ ο ο θεν και αγ χο νην α μοι βηνων περ

ε δρα ^ρ ρ̣ι̣ ευ ρι ι σκει ο α θλι ος και ε πω ω δυ

νον θα να τον ^σ ρ̣ι̣ ⁶ ρ̣ι̣ της αυ του ημα ας λυ τρωσαι με ρι δος

Χρι στε ε ο Θε ος των πται σμα των α φεσιν δω

ω ρου με νος τοις ε ορ τα ζου σι πο ο θω το α α

χραν τον πα α θο ος σου το τέλος πα θος σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Διψήδιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ὠδὴ κ'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.346#

Τω δο ο γμα α τι ι τω τυραν νι κω οι ο σι ι

οι τρεις παι δεσ μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη

θε εν τες Θε ον ω μο λο γουν ψα λλον τες ευ λο

γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Ρ α θυ μι ι αν α πω θεν η μων βα λω με ε θα

και φαι δραιοι ται αις λαμ πα σι τω α θα να τω νυμ

φι ι ω Χρι στω υ μνοις συ ν αν τησω μεν ευ λο γει

τε βο ων τες τα ε εργα τον Κυ ρι ον

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.114#

Δ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον Κυ

ρι ον

Τ ω ω δογμα α τι τω τυ υ ραν νι ι κω οι

ο ο σι ι ι οι οι τρει εις παι αι δε ε ες μη η η

πει σθε ε εν τεσ εν τη κα μι ι ι νω βλη η θε εν

τε ε ες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν ω

ω μο ο ο ο λο γου ου ο ν ψα α αλ λο ο ο ο ν τε ες ε

ε ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ε ρ γα α Κυ ρι

ι ι ι ου το ο ν Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ο ν

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ᾠδὴ θ'

Η τον α χω ρητον Θε ον εν γα στρι χω ρησασα π

και χα ραν τω κο ο σμω ω κυ υ σα σα σε υ μνου μεν

Παν α γι ι α Παρ θε νε π (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι π

Τ οισ μα θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει τε ε φησας

η γαρ ω ρα η η ξει ει ο Κυ ρι ος α γνο ει ει ει τε

α πο δου ου ναι ε κα στω π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων α μην π

Ε ν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου σι α Δε σπο τα

δε ξι οισ προ βα ατοι οισ με συνταξον των πται σμα των

πα ριδων μου ταπληθη

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.116*

Η η η η το ον α α χω ρη η το ον Θε ε ο

ον εν γα στρι ι χω ρη η σα α α σα και

χα ρα α α α α α α α α α α α α α α

α αν τω ω κο ο ο ο σμω κυ υ υ η η η σα α

α α σα α σε ε ε υ μνου ου ου μεν Παν α α

γι ι α α Παρ θε ε ε ε νε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ὦδὴ η'

 ω δο γμα α τι τω τυ ρα νι κω οι ο σι ι οι

 τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη

 θε εν τες Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λον τες Ευ λο γει

 τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥαθυμίαν, ἄπωθεν ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγελίαις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

 ω δο ο ο γμα α α α α τι τω ω τυ υ υ ρα

 νι ι κω οι ο ο ο σι ι ι ι ι οι τρεις

παι δες μη η η πει σθε ε εν τες εν τη κα μι ι νω

βλη η θεν τε ε ες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον ω ω μο ο ο ο λο γουν ψα α α αλ λο ο

ον τε ες Ε ε ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ

γα α Κυ ρι ι ι ι ι ου ου τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ο ο ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ'

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.28*

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα

σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου

ου μεν Πα να γι ι α Παρ θε νε (6')

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἡ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ Κύριος, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ.

Και νῦν και ἀει και εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιῶς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβάσῃ

Ἦχος λ π Πά χ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

Η η η η το ον α α χω ω ρη η η

το ον Θε ε ε ον εν γα στρι ι ι χω ρη

η σα α σα και χα ρα α α α α α α α

α α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο

σμου κυ υ η η η η σα α α σα α σε ε ε

υ μνου ου ου μεν Πα να γι ι ι α α Παρ θε ε

Ε Χ ΝΕ Ε Ε π

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ὠδή κ'

ὁ εἰρμός

Ἦχος Πά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς 1985 σ.52*

^{ΠΑ}
Τ ω δογμα α τι τω τυραν νι κω οι ο σι ι οι τρεις

παιδες μη ηπεισθεντες εν τη κα μι νω βληθεντες

Θε ον ω μο λο γουν φαλ λοντες ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Ρ α θυ μι ι αν απωθεν η μων βα λω με ε θα α

και φαι δραιοι ται αις λαμ πα σι τω α θα να τω Νυμ

φι ι ω Χρι στω υ μνοις συν αν τη σωμεν ^π ευ λο γει

τε βο ων τεσ τα ε εργα τον Κυ ρι ον ^π

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον

Πνε ευμα τον Κυ ρι ον ^π

Ι κα νου ου σθω το κοι νω νι κον ^π ψυ χης η η μων

ε λαι ον ε εν αγ γει οις ο πως ε πα θλων μη

θεν τεσ και ρον εμπο ρι ας φαλ λω μεν ^π ευ λο γει τε

τα εργα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^π

T ο τα λα αν τον ο σοι προς Θε ον ε δε ξα α σθε ε ι

σο δυ να α μον χα ριν ε πι κου ρι α του δον τος

Χρι στου αυ ξη η σα τε ψαλ λοντες ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Καταβασία σύντομος

α ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου ου μεν το ον

Κυ ρι ον

ΠΑ

T ω δο γμα α τι τω τυραν νι κω οι ο σι ι οι τρεις

παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη θεν τες

Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λοντες ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Καταβασία άργη

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου ου ου με εν

τον Κυ ρι ο ον

Τ ω δο ο ο γμα α α α τι τω ω τυ υ ραν νι ι κω

οι ο ο ο σι ι ι ι οι τρεις παι δες μη η η πει σθε

ε εν τες εν τη κα μι ι νω βλη η θεν τε ε ες Θε ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ω ω μο ο ο

ο λο γουν ψα α α αλ λο ο ον τε ες ε ε ευ λο

γει ει ει τε τα ε ε ερ γα α Κυ ρι ι ι ι ι

ου ου τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ο ο ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ'

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα

σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου

ου μεν Παν α γι ι α Παρ θε νε (6')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Τ οισ μα θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει τε ε φη

σας η γαρ ω ρα η η ξει ο Κυ ρι ος α γνο ει ει

τε α πο δου ου ναι ε κα στω

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ε ν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου σι α Δε σπο

τα δε ξι οις προ βα α τοις με συν τα ξον των πται

σμα των πα ριδω ων μου τα πλη θη

Καταβασία σύντομος

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα

σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου

ου μεν Παν α γι ι α Παρ θε ε νε ε ε

Καταβασία ἀργή

Χ Η η η η το ον α α χω ω ρη η η

το ον Θε ε ε ον εν γα στρι ι ι χω ω ω

ρη η σα α α σα και χα ρα α α α α α

α α α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο

ΜΕΛ ΖΘ
 σ μ ω χ υ υ η η η η σα α α σα α σε ε ε
ΠΑ ΠΑ
 υ μ ν ο υ ο υ μ ε ν Π αν α γ ι ι ι α α Πα ρ θε ε
ΝΗ ΠΑ
 ε ε ν ε ε ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὠδὴ ν'

Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.37*

Τ ω δ ο ο γ μ α α τ ι τ ω τ υ ρ α ν ν ι κ ω ο ι ο σ ι ι

ο ι τ ρ ε ι ς π α ι δ ε ς μ η η π ε ι σ θ ε ν τ ε ς ε ν τ η κ α μ ι ν ω β λ η θ ε ν

τ ε ς Θ ε ο ο ν ω μ ο λ ο γ ο υ ν ψ α λ λ ο ν τ ε ς ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ α

ε ρ γ α Κ υ ρ ι ι ο υ τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Δ ο ξ α σ ο ι ο Θ ε ο ο ς η η μ ω ν δ ο ξ α σ ο ι

Ρ α θ υ μ ι α α ν α π ω θ ε ν η μ ω ν β α λ ω μ ε ε θ α ^π

κ αι φ αι δ ρ αι σ τ αι αι σ λα μ πα σ ι τ ω α θ α ν α τ ω Ν υ μ ^π

φ ι ω Χ ρ ι σ τ ω ^Δ υ μ νο ι σ σ υ ν α ν τ η σ ω μ ε ν ^π ε υ λ ο γ ει

τ ε β ο ω ν τ ε σ τ α ε ε ρ γ α τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν ^π

Ε ^χ υ λ ο γ ο υ μ ε ν Πα τ ε ρ α Υ ι ο ν και Α γ ι

ο ν Π ν ε ε υ μ α α τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν ^π

Ι κα ν ο υ σ θ ω ω τ ο κ ο ι ν ω ν ι κ ο ν ψ υ χ η σ η η μ ω ν ε ^π

λ αι ο ν ε ε ν α γ γ ει ο ι σ ο π ω σ ε πα θ λ ω ν μ η θ ε ν τ ε σ ^π

κ αι ρ ο ν ε μ π ο ρ ι α σ ψ α λ λ ω μ ε ν ^π ε υ λ ο γ ει τ ε τ α ε ρ γ α

Κ υ ρ ι ι ο υ τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν ^π

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α

μην

Το τα λαντον ο σοι προς Θε ου ε δε ξα α σθε

ι σο δυ να α μον χα ριν ε πι κου ρι α του

δον τος Χρι στου αυ ξη η σα α τε ψα λλον τες ευ λο

γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου με

εν τον Κυ υ ρι ο ον

Η καταβασία*

Τω ω δο γμα α τι τω τυ ραν νι ι κω οι

ο ο σι ι ι ι οι οι τρει εις παι αι δε ε ες μη η η

πει σθε ε εν τες εν τη κα μι νω ω βλη η θε ε εν

τες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον ω μο λο γου ουν ψα α α α λ λο ο ο ο ν τες

ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ γα α Κυ ρι

ι ι ι ου το ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ο ν

*Άλλη γραμμή συντομωτέρα

Θε ο ο ο ν ω μο λο γου ν ψα α α λ λο ο ο ο ν

τες

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ'

Ἦχος Πά

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα σα π

και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου ου μεν π

Παν α γι ι α Παρ θε νε π (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι π

Τ ο ις μα θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει τε ε φη σας π

η γαρ ω ρα η η ξει ο Κυ ρι ος α γνο ει τε α π

πο δου ου ναι ε κα στω π

Κ αι νυ υν και α ει Δ και εις τους αι ω νας των αι σ

ω νων Α μην π

Ε ν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου σι α Δε σπο τα π

δε ξι οισ προ βα τοις με συν τα ξον των πται σμα των πα

ρι δωων μου τα πλη θη

Ἡ καταβασία*

Η η η η το ον α α χω ρη η το ον Θε ε ε

ον εν γα στρι ι χω ω ω ρη η σα α α

σα και χα ρα α α α α α α α α α α

α α α α α αν τω ω κο ο ο ο σμω κυ η η

η η η σα α α α σα σε ε ε υ μνου ου ου

μεν Παν α γι ι ι α α Παρ θε ε ε ε

νε ε ε ε

Ἡ αὐτὴ καταβασία συντομωτέρα*

Η τον α χω ρη η το ον Θε ε ε ον εν

γα στρι ι χω ρη η σα α α σα και χα ρα α
 α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο σμω κυ
 η η η η η σα α α α σα σε ε ε υ μνου
 ου ου μεν Παν α γι ι ι α α Παρ θε ε ε
 ε νε ε ε ε

Ἑξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρηολόγιον 1903 σ.201#

Τον νυμφω να σου βλε ε ε πω ω ω ω ω Σω
 τηρ μου κε κο σμη με νον και εν δυμα ουκ ε ε
 ε χω ω ω ω ω ω ι να εις ελ θω ε

εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη

ην της ψυ χης Φω το δο τα και σω ω σο ον

με τὸ γ' Φω το δο τα και σω σον με ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Αἶνοι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω ω

ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω

ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

νον μου τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο

τα και σω ω σον με η (γ)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

1

Ἦχος ἠΐ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

Τον νυμφω να σου βλεεεπωωωω

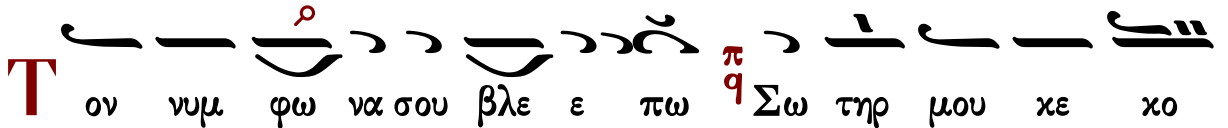
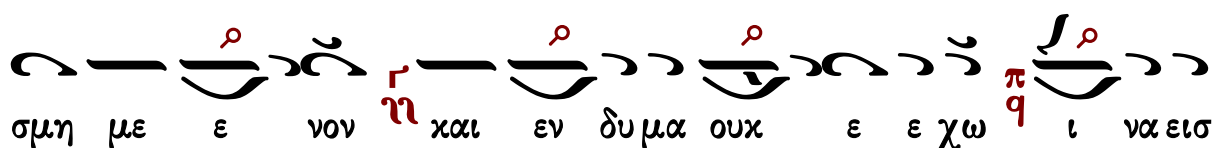

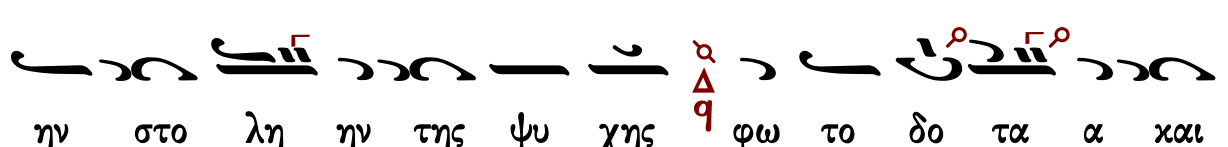

ωωω^{πρ}σωτηρ μου κεκοσμημεενον και

ενδυμα ουκεεεχωωωωω^{πρ}

ιναεισελθωεν αυτω^ηλαμπρυνον μου

τηην στολην της ψυχης^{αδρ} φωτοδοτα

α και σω σον με η (γ)

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε πω ^π Σω τηρ μου κε κο

σμη με ε νον ^ρ και εν δυμα ουκ ε ε χω ^π ι να εις

ελ θω εν αυ τω ^ρ λαμ πρυ νο ον μου τη

ην στο λη ην της ψυ χης ^ρ φω το δο τα α και

σω σον με ^ρ (γ)

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Αἶνοι

Λουκᾶς Λουκᾶ

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τωων ου ου

ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον ε εν τοις υ ψι

ι ι ι ι ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω π

αι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι α αυ του αι

νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μει εις α αυ του ου σοι

πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Ίακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ♪ Πα

Πανδέκτη-Ὁρθρος
1851 σ.523*

Π α α α α α α α σα α α πνο η η η

η η η η η ^{π ρ} αι νε σα α α α α α α

τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ον ^{π ρ} αι νει ει λει ει ει ει τε ^{π ρ}

το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ον

εκ τω ω ω ω ων ου ου ου εκ των ου ρα

νω ω ω ω ω ω ω ων ^{π ρ} αι νει ει ει ει ει τε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον ^{π ρ} εν τοι οι

οι οι οι οισ υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οισ σοι οι πρε ε ε

ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Θ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θ ε ε ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω π ρ

Αἰνεῖτε...

Ἦχος Πά

Πανδέκτη-Ὁρθρος
1851 σ.523*

Α ἰ νει ει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ

το ο ο ο ο ο ο ο ον π α α α α α αν

τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε λε ε ε ε

λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου

ου ου ου π ρ αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε

αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον π α α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου οι πρε ε

ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω π ρ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ♯ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον 1905 σ.39#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οis

υ ψι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι Δυ να α α μεις α αυ του ου ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [Στιχολογία](#) Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Ραιδεστινού

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Γεωργίου Ραιδεστινού
Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάς
1884 σ.22#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τοον Κυ υ υ ρι ι ι

ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ν ου ρα α

νω ω ω ν ^ρ αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι

ι ι ι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει τε ε α αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου ^ρ σοι πρε ε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

^{π ρ} ω

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω του ον

Κυ υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ωων ου ρα α νω ων αι νει τε ε α αυ

το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε

ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

αι νει τε αυ του ον πα α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ

του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω

Θ ε ε ε ε ω π ρ

Γαβριήλ Κουντιάδου

ᾠχος 4 Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α

ων ρ η αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις π ρ σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ε

ω π ρ

α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του π ρ αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκάς

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Πά

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

ΜΕΛ ΠΑ
λε ε ε α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α α

ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
τω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε

τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ων ου ρα α νω ων

ΜΕΛ ΠΑ
αι νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι

ΝΗ
ι ι στοις σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω

ΠΑ
ω ω Θε ε ε ε ε ω

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ
Α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ

ΠΑ
γε ε λοι οι οι α α α αυ του π ρ αι νει ει ει ει

ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α α

μεις α αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος

ΝΗ ΠΑ
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Στιχολογία](#)

Λουκάς Λουκά

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος 4^ο Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
"Ὀρθρος 1955 σ.22"

Χ ε ε ε π ρ

ΠΑ ΜΕΛ
Π α σα πνο η η αι αι νε σα α τω ω τον Κυ

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
υ υ ρι ι ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

Π α σα πνο η η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ των ου

ρα α νω ων ^η αι νει ει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι α αυ

του ^{π ρ} αι νει ει ει τε α αυ τον ^η πα σαι αι δυ να

α α μεις α αυ του ου ^η σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω

ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το η λι ος και σε λη η νη **Δ** αι

νει ει τε αυ τον πα αντα τα α στρα και το φως **π** ρ

Α ι νει ει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων **Δ** αι

και το υ υ δωρ το υ περ α ανω των ου ρα νων **π** ρ

Α ι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ ρι ι ου **Δ** αι ο

τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θησαν **Δ** αι αυ τον εν ε τει

ει λα το και ε κτι στη σαν **π** ρ

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να **Δ** αι και εις τον

αι ω ω να του αι ω ω νος **Δ** αι προ οσταγμα ε θε το και

ου ου πα ρε λευ σε ται ^{π ρ}

Α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης ^{π ρ} δρα κον τες και

πα σαι α βυ σσοι ^{π ρ}

Π υ υ ρ χα λα ζα χι ω ων κρυ στα λ λος ^{ρ Δ ρ} πνευ μα κα ται

γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του ^{π ρ}

Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ^{ρ Δ ρ} ξυ λα καρ πο φο ο ρα

και πα σαι κε δροι ^{π ρ}

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ^{ρ Δ ρ} ερ πε τα και

πε τει να α πτε ρω τα ^{π ρ}

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι ^{π ρ} αρ χον τες

και πα αντες χρι ται αι γης ^{π ρ}

Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι ^Δ πρε σβυ υ τεροι με

τα νε ω τε ε ρων ^ζ αι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ

ρι ι ου ^Δ ο τι υ ψω ω θη το ο νομα αυ του ου

μο νου ^{π ρ}

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου ^{π ρ} και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

αυ του ^{π ρ}

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του ^Δ τοις υι οι οις

Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω ^{π ρ}

Α α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε

σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων **π ρ**

Ε υ φραν θη τω Ισρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των **π ρ**

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψα λτη ρι ω ψα λα τω σαν αυ

τω **π ρ**

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α **π ρ**

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη ^Δ και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των ^π ₉

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των ^Δ και

ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυ των ^π ₉

Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους

εν τοις λα οις ^π ₉

Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις ^ζ

και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη

ραις ^π ₉

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον ^Δ

δο ξαυτη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του π ρ

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του Δ ρ

αι νει ει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεως αυ

του π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [Στιχηρά](#) Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ̣ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.307*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π ρ αι νει τε αυ τον χ π ρ κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π ρ

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ν σου π ρ πως εισ ε

λευ σο μαι ο ο α να α α ξι ι ι ι ος ε

α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν ει ει εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου μαι υ υ πο ο ο

τω ω ων αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

ρυ πο ο ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με

ω ως φι λα α α αν θρω ω ω προς

αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα

θα α α α ρα

π ρ τὸ αὐτὸ ↗

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.308*

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας

ου κε κτημαι νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην

λαμ πα α δα α την ε εξ α α α ρε ε ε ε των

και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω

της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο ο με ε ε ε

νος τα σπλαγχνα των οικιων σου μη κλειεισθης μοι

Δεεεσποτα αλλεκεινα αξαας

μου τον ζοφερο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξα

να α α α στη η η η σον και ταισ φρο νι μοις συν

εισ α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ

φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα α

ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων των

α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα

α α α σοι

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.309*

 Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και αι Υι υι υι ω και

 α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{πε}

 Κ αι νυ υ υν και αι α α ει και εις τους

 αι ω ω νας των αι ω νω ων α α α α μην ^{πε}

 Τ ου κρυ υ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν

 τον την κα τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη

μη κρυπτε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου ^πκα ταγ

γε ελ λε τα θαυ μα α σι ι ι α α Α α αυ

του ^πι να πλε ο να ζου σα το ο χα ρι σμα

α ⁶εις ε ελ θης εις την χα ρα α α αν του Κυ ρι

ι ου ου σου ου ου ου ου ⁶

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἰδιόμελα

Ἦχος ⁴ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^παι νει τε αυ τον ^πκα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^π

Εν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωωνσου πωσ εισ ε λευ σο

μαι ο α να α α ξι ι ι ι ος ε α

αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θει ειν ει ει εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκβα λου ου ου μαι υ πο τω ωων

αγ γε ε λων κα θα ρισον Κυ ρι ε τον ρυ πο ο

ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω

ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Δι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π q τὸ αὐτὸ ↗

ἀ χορὸς

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

ει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτημαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ

πα α δα α την εξ α α α ρε ε ε ε των και νε

α νισιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω της ερ γα

σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο ο με ε ε ε ε νος

τα σπλαγχνα των οι κτιρ μω ω ων σου μη κλει ει σης

μοι Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας

μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α

να α α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι μοις

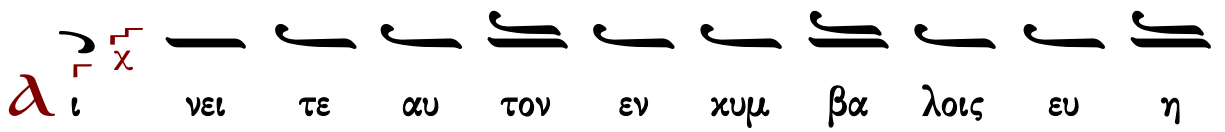
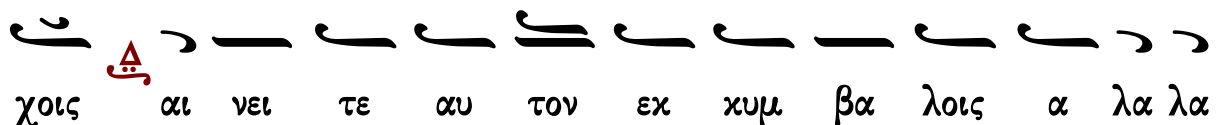
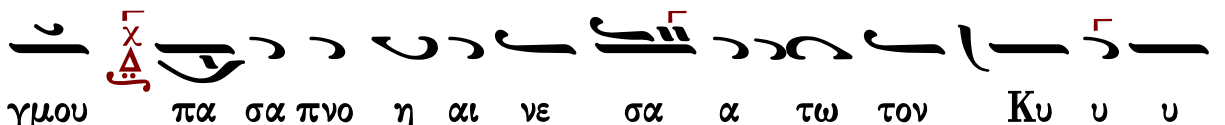
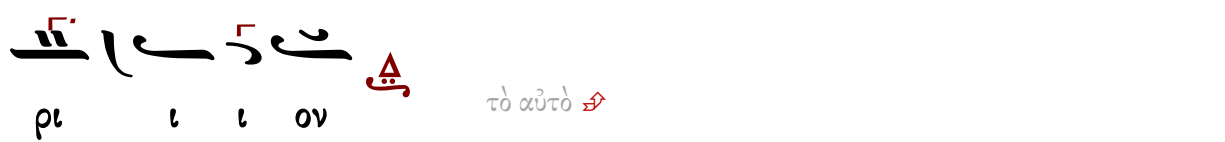

συν εισ α α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις

νυμ φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα

α ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων

των α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο

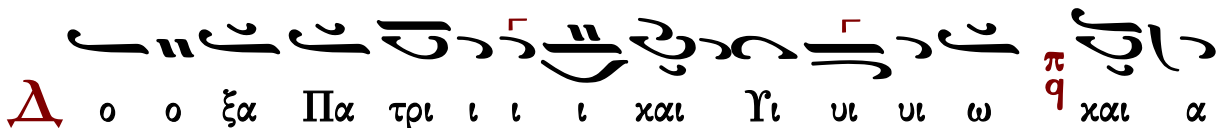
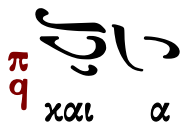
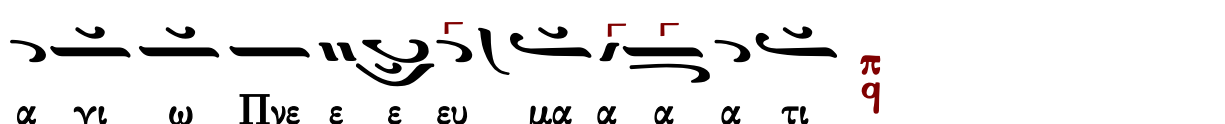

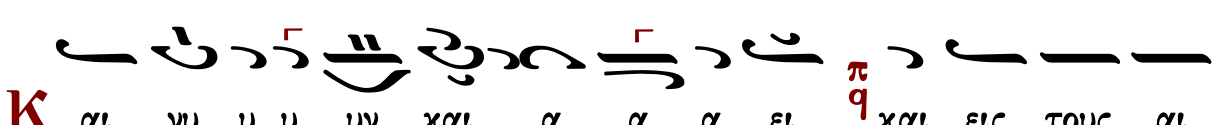

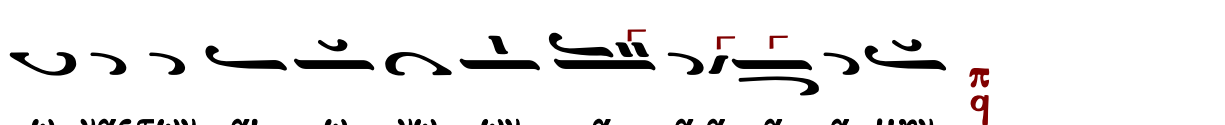

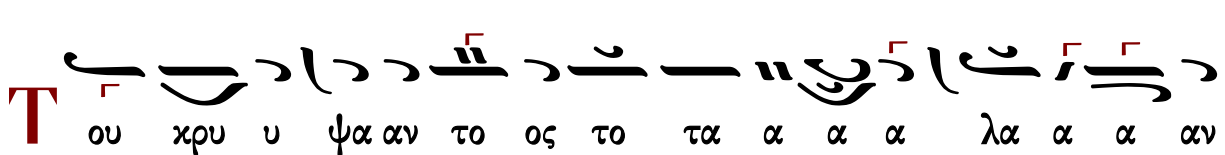
ξα α α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η
 χους αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα
 γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
 ρι ι ι ον τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.161#

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και α

 α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

 ω νας των αι ω νω ων α α α α μην

Τ ου κρυ υ ψα αν το ος το τα α α α λα α α αν

τον π την κα τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη μη

κρυ υ πτε ε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου κα τα γ γε ελ

λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ του π ι να πλε

ο να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα α ει εισ ελ θης

εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι ου ου σου ου λ

* ρι ι ου ου σου ου ου ου ου λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.436*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π αι νει τε αυ τον χ π κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π ρ

Εν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ων σου π ρ πως εισ ε

λευ σομαι ο ο αν α α α ξι ι ι ι ος π ρ

Δ ε αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν εις

το ο ον νυμ φω ω να π ρ ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου π ρ και δε σμι ος εκ βα λου ουμαι υ πο ο

τω ω ων Αγ γε λων π ρ κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

ρυ πον τη η ης ψυ χη ης μου π ρ και σω σον με ω

ως φιλ α α α αν θρω ω ω ω προς π ρ

Δι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α ρα πρὸ αὐτοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.437*

Δι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτη μαι νυμ φι ι ε Χρι ι στε και ο με νην

λαμ πα α δα α την ε εξ α α α α ρε ε ε ε

των και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις

εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο

ο ο με ε ε ε νος τα σπλαγ χνα των οι οι

κτιρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι Δε ε ε σπο

τα αλλ εκ τι να α ξα α ας μου τον ζο φε

ρο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α να α α α α

στη η η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ

α γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να

το ον σον ο που η η χος κα θα α ρος ε ο

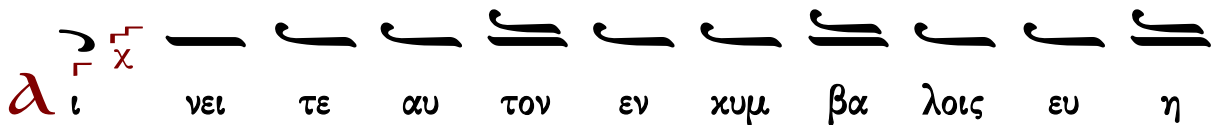
ορ τα α α ζο ο ον τω ων και βο ων των α α

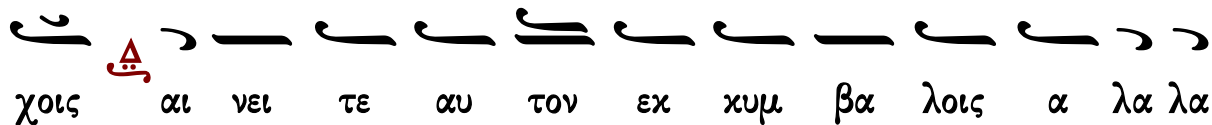
πα α αυ στω ως Κυ ρι ε δο ο ο ξαα α α

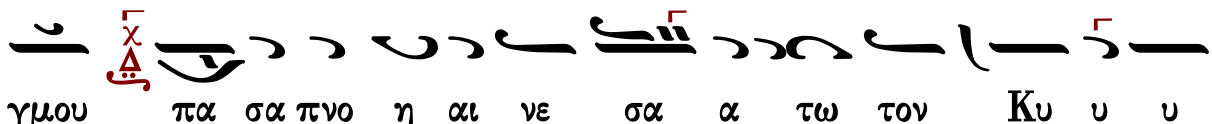
σοι

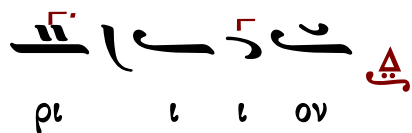
Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ ↗

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δὲ Πα

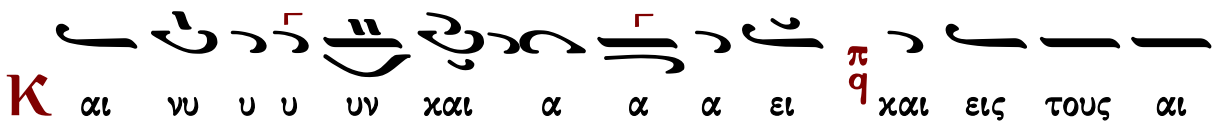
Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νω ων α α α α μην ^{π ρ}

Τ ου κρυ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν

τον ^{π ρ} την κα τα κρι σιν α κου ου σα α σα ψυ υ

χη ^{Δ ρ} μη κρυ πτε λο ο γο ον Θε ε ε ου ^{π ρ}

κατ αγ γε ελ λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ

του ^{π ρ} ι να πλε ο να ζου σα α το ο χα ρι ι

σμα εισ ελ θης εις την χα ρα αν του Κυ υ ρι

ου ου σου ου ^{β λ}

* ρι ι ου ου σου ου ου ου ου ^{β λ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Σοὶ δόξα πρέπει](#)

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

ἰδιόμελα

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.168/615*

ἦχος πρωτοδεύτερος

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

ε ν ταις λαμ προ ο τη σι των α γι ι ω ν σου πως

εισ ε λε ευ σο μαι ο α α να α α ξι ι ι ι

ος ε α α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ

θειν ει ει εις το ο ο ο ν νυμ φω ω να ο χι

των με ε ε λε ε ε γ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα

α α μου και δε ε σμι ι ι ος εκ βα

λου ου ου μαι αι υ υ πο ο τω ω ν αγ γε ε

ε ε λων κα θα ρι σον Κυ υ ρι ι ε τον

ρυ πο ο ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω ω ω

σον με ω ως φι λα α α α α αν θρω ω

ω ω προς

Δ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.169/616*

Δ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χη η η ης ρα θυ μι α α νυ υ στα

α α ξας ου κε κτη μαι νυμ φι ι ι ι ι ε Χρι ι

στε ε και ο με νη ην λα αμ πα α α δα την ε εξ

α ρε τω ω ω ω ω ω ω ν και νε α νι ι σιν ω

μοι ω ω ω θην μω ω ραι αις ε ε εν και αι ρω της

ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο με ε ε ε νο

ος τα α σπλα α αγ χνα α τω ων οι οι κτιρ μω ω ω

ων σου ου μη κλει ει ει ει σει εις μοι Δε ε

ε ε ε σπο ο τα αλλ εκ τι να α ξας μου τον

ζο φε ε ρον υ υ υ υ πνον εξ α να α

α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι ι μοις

συν εισ α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ

φω ω ω ω να α α α α α τρον σον ο που

ου η η χο ος κα α θα α α ρο ος ε ο ορ

τα α α ζο ο ον τω ω ων και βο ων τω ων α α

πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ο ξα

α α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δὲ Πα

Πέτρου Φλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.170/617*

Ν ε ε Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω

ω και α γι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α

τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει ει και ει εις

τους αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω ω νω ω

ω ω νων α α μην

Τ ου κρυψαντος τοταλαντον ^{δλ} τηνκα

ταακριισιν ακουσαασαψυυχηη

μηηκρυυπτεελοοοογον Θεε

εου ^{πρ} κααταγγεελλεεεετααθααυ

μασιιαααυτου ^{πρ} ινααπλεονασαασα

τοοχαριισμαα ^{δλ} εισεεελθηςειςτηνχα

ρααντου Κυριουουουσουουουου ^{βλ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Σοὶ δόξα πρέπει Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ιδιόμελα

Ἦχος ^λ/_ρ Πα̇

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.29*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^{π ρ} αι νει τε αυ τον ^{χ π ρ} κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^{π ρ}

Εν ταις λαμ προ τη σι των α γι ι ω ωων σου

πως εισ ε λευ σομαι ο α α να α α ξι ι ι

ος ^{θ π ρ} ε α αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ

θειν ει ει εις το ο ον Νυμ φω ω να ^π ο χι των

με ε ε λε εεγ χει ο τι ουκ ε στι ι ι του ου γα

α α μου ^ζ και αι δε σμι ι ος εκ βα λουμαι υ πο ο

ο τω ω ωναγ γε ε λων ^π κα θα ρισον Κυ ρι ε

^σ τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου ^π και σω

ω σον με ως φι λα α αν θρω ω ω προς π ρ

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος π ρ αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π ρ

τὸ αὐτὸ ↗

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.30*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω ω

ω ω θη ην μω ραις εν και ρω της ερ γα σι ι

ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε νος τα σπλααγγνα α

τω ων οι χτι ι ιρ μω ωων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα α ας

μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ πνον ε ξα να

α α στη η η σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα

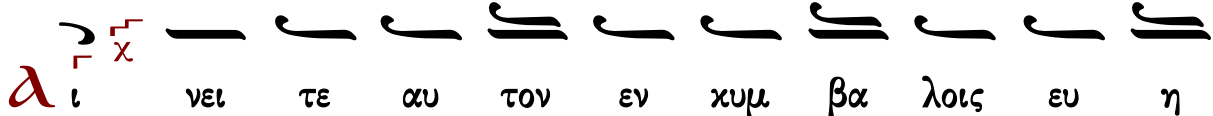
γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω να τον σον

ο που η η χος κα θα ρος ε ο ο ο ορ τα α

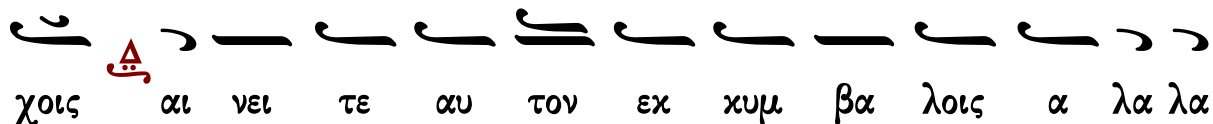
α ζο ο ον τωων και βο ων των α α πα α αυ στω ως Κυ

ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

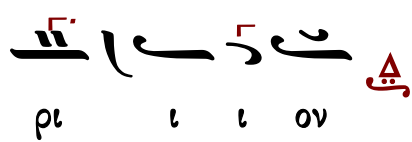
Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τό αυτό ↗

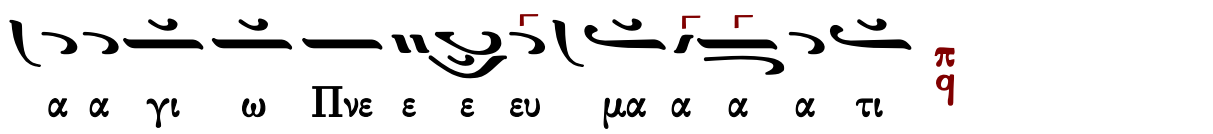
Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δὲ Πα

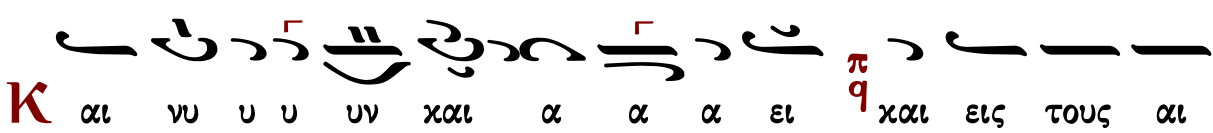
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.31*

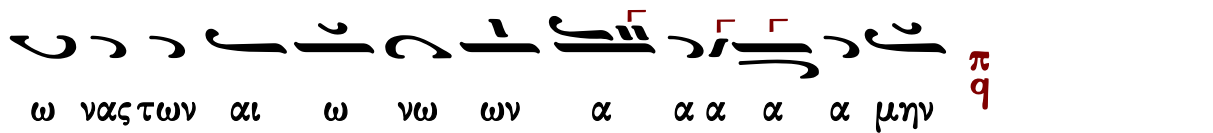
Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νω ων α α α α μην

Του κρυψαντος το τα α α λα α α αν τον π ρ

την και τα κρισιν ακουσα α α σα ψυ υ χη δ μ η

κρυυπτε ε λο ο ο γον Θε ε ε ου π ρ κα

τα αγ γε ε λε τα θαυ μα α α σι α α αυ του π ρ

ι να πλε ο να ζου σα το ο ο χα ρι ι ι σμα ει

σε ε ε ε ελ θης εις την χα ρα αν του Κυ υ ρι ου

ου σου ου ου ου ου ς λ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Σοὶ δόξα πρέπει Δουκῆς Δουκῆ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ιδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.40*

Τὸ ἰδιόμελον τοῦτο ἐπιγράφεται μὲν εἰς ἀΐχον, κατὰ παράδοσιν ὅμως ψάλλεται εἰς β΄ ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐὰν γὰρ τολμῶσμεν» καὶ ἐξῆς, καὶ μόνον περὶ τὸ τέλος ἐπανέρχεται τὸ μέλος εἰς τὸν ἀΐχον. Ὁ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὅμως ἐν τῷ Δοξασταρίῳ αὐτοῦ περιέχει αὐτὸ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ἀΐχον. Παραθέτομεν αὐτὸ τόσο κατὰ τὸ σύνθετες μέλος, ὅσον καὶ εἰς καθαρὸν ἀΐχον κατὰ τὸ μέλος τοῦ Κωνσταντίνου ἐλαφρῶς διεσκευασμένον.

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ν σου πως εισ ε

λευ σο μαι ο α να α α α α α α ξι ος

ε α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν ει ει

εις το ο ο ν νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε ε γ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου ουου μαι υ υ πο τω ω

ων αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πον

τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω ω σοον
με ως φι λα α αν θρω ω ω ω προς

τὸ αὐτὸ ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοφάλτου, διασκευασμένον

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Ε ν ταις λαμ προ τη η σι ι των α γι ωων σου
πως εισ ε λευ σο ο μαι αι αι αι ο ο α να

α α ξι ι ι ι ος ε αν γαρ τολ μη η η σω συν

εισ ελ θειν εις τον νυ υμ φω ω ω να ο χι τω

ω ων με ε ε λε ε ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε

στι του ου γα α α μου ^{π ρ} και δε σμι ι ος εκ βα λου ου

μαι αι υ υ υ πο τω ων αγ γε ε ε ε λων ^{π ρ} κα θα

ρι σο ον Κυ ρι ι ε τον ρυ υ υ πο ον της ψυ χη η η

ης μου ου ^{π ρ} και σω σο ον με ε ως φι λα α

α αν θρω ω ω ω πος ^{π ρ}

^χ Δ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π ρ} αι

νει τε αυ τον ^{χ π ρ} εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα ^{π ρ} τὸ αὐτὸ ↗

^{π ρ} Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.41*

^χ Δ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^{π ρ} αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

* Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτημαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω

ω ω θη ην μω ω ραι αις εν και ρω της ερ γα

σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε ε νος τα

σπλαγ χνα των οι κτι ρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας μου

τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ υ υ πνον εξ α να

α α στη η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ α

γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να το

ον σο ο ον ο που η η χος κα θα α ρος ε

ο ορ τα α ζο ο οντων και βο ων των α α πα α αυ

στω ως Κυ υ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Άλλη γραμμή

* Ο τη ψυ χης ρα θυ μι ι ι α νυ στα α

α α α α ξας

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

Δ ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και εις τους

αι ω ναςτων αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ ου κρυ υ ψα αν το ος το τα α λαν το ον την κα

τα κρισιν α κου σαα σα ψυ υ χη μη η κρυ υ πτε ε

λο ο ο γο ον Θε ε ε ου κα ταγ γε ελ λε τα

θαυ μα α α σι α α α α αυ του ^{π ρ} ι να πλε ο
 να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα ^{6 λ} εις ε ε ελ θης
 εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι ου σου ου ^{6 λ}
 ρι ου ου σου ου ου ου ου ^{6 λ}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σοὶ δόξα πρέπει Λουκάς Λουκά

Θεις τὸν Ἑτίχον τῶν Αἰνων

Πέτρου Ἐφεσίου

ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.310*

Δευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με θα προ ο θυ υ μως
 τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις
 το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε
 ε κα α στος πο λυ πλα σι α σω μεν το της χα α ρι

ι ι τος τα α λα α α αν τον ο μεν σο φι αν

κο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων α α γα

α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα μπρο ο τη το ος

ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω κοι νω νει

τω δε του λο ο γου πι στος τω α α μυ υ η τω και σχορ

πι ζε τω τον πλου ου τον πε νη η σιν α α α αλ

λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ει ον πο

λυ υ πλα σι ι α α σω ω ω ω μεν και ως οι

κο νο μοι πιστοι της χα ρι τος Δε σπο τι κη ης χα α

ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω μεν αυ της η μα

ας κα τα α ξι ι ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο

ος ω ως φιλα α αν θρωω ω ω πος

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελθης ενδοξη μεταγγελικων δυ

υνααμεων και καθισης ενθρονω Ιη

σου διιακριιι σε εεεως μη με

ποιμηνη αγααθεε διααχωριιιισης

οδου ους δεεξιιιαααααα αρ οι οι

δας διεστραμμεναι δε ει σιν αι αι ευω

ω νυ υ υ υ μοι μη σουν ερι ι φοι οισ με

τον τραχυν τηα μαρτιιιαα συν ααπο λεε

εεσης αλλα τοις εκ δεξιων συν αριθμη

σα αααπρο οβαα τοις σωσον με ω ως φιλαα

αν θρωω ω ω προς

Και εστω η λαμ προ της Κυρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα

α ας α αν θρω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε

στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου ου νυμ φω ω νο ο ο

ος σου την δυσ ει μο να μου μο ορ φην των πται σμα

των α πα αμ φι ι α α α α σον τη με θε ξει των

πα α α θη μα α τω ω ω ω ν σου και στο λην

δο ο ξη η ης κο ο σμη η σας της ση ης ω ω ω ραι

ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να φαι αι δρον

α να δει ξον της βα σι λει ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α

α αγ χνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.312*

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω και α γι ι ω

Πνευ μα τι ι

Κ αι νυν και α ει ει ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νων α α μην η πτε

| δου σοι το τα λα αν τον ο Δε σπο ο ο της Α

ε εμπι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου η φο ο

ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α η δα νεισαι τω δε ε δω κο ο ο τι ι π

δι α α α δος πτω ω χους και κτη ησαι φι ι ι ι

λο ον τον Κυ ρι ο ον η ι ναστης εκ δε ξι ων α αυτου

ο ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α

κου ου σης Α μα α κα ρι ι ι α ας φω ω ω

νης η εισ ελ θε δου ου ου λε εις την χα ρα α αν

του Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου αυ της α ξι ω

σο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι

α το με ε ε γα σου ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο

ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [Άγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.161#

Δ ευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με ε θα προ ο θυ υ μως

τω ω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις

το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε ε κα α

στος πο λυ πλα σι α σο μεν το της χα α ρι ι ι τος τα α

α λα α α αν τον ο μεν σο φι ι α α αν

κο ο ο μι ι ει ει ει τω δι ε ε ερ γων α

α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ ο ο τη

το ος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω κοι

νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η η τω

και σκορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε ε νη η η σιν

α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα ανει ει ον

πο ο λυ υ υ υ πλα σι α α α α σω ω ω ω

μεν και ως οι κο νο μοι πιστοι της χα ρι ι τος δε σπο

τι κης χα α ρα ας α ξι ι ι ω θω ω ω ω μεν αυ

της η μα α ας κα τα α α ξι ι ι ι ω ω ω

ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω

πος

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελθης εν δοξη μεταγγελικων δυυ

να αμεεων και καθισης εν θρονω Ιησου δι

ιακριιιι σεεεεως μη μεποιμηην

αγααθεε διαααχωωωριιιιισης

οδου ουους δεεξιιιαααςγααρ οι οι οι

δας διεστραμ μεναι δε ει σιναι αι αι ευωωω

νυυυυμοι μηουν ερι ι φοι οις με τον τρα

χυν τη αμαρτι ι ι α α συν α α α πο λεεεεσης

αλ λα τοις εκ δεξιων συναριθμησα ααςπροο

βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω ω πος

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α

ας α αν θρω ω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε

στι α σιν πνευ μα τι χην του ου ου νυμ φω ω ω νο ο ο ος

σου την δυ σει μονα μου μο ορ φην των πται σμα τω ων

α πα αμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε

ξειτων πα α α θη μα α α τω ω ω ν σου και στο

λη ην δο ο ο ξη η ης κο ο σμη η η σας της ση ης ω

ω ω ραι ο ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να α

α φαι αι δρον α να δειξον της βα σι λει ει ει α α

α ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.164#

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω ναας

των αι αι ω ω ω ω νων α μη η ην

δου σοι το τα λαν τον ο Δε σπο ο ο ο της εμ

πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο

ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α δα νεισαι τω δε δω ω κο ο ο τι ι δι

α α α α δος πτω ω χοις και κτη ησαι φι ι ι ι

λο ον τον Κυ ρι ο ον ι ναστης εκ δε ξι ι ων α αυ

του ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και

α κου σης μα κα ρι ι ι ι α ας φω ω ω νης

εισ ελ θε δου ου ουου λε εις την χα ρα α α αν

του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της α α ξι ι ω σο ο ονμε

Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι α το με ε

ε γασουου ε ε ε λε ε ε ος ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

Δ ευ τε πι στοι επ ερ γα σω ω με θα προ ο θυ

υ μως τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις

δου ου λοι οι οις το ον πλου ου ου τον και α να λο

ο γως ε ε κα α α στος πο λυ πλα σι α σω μεν το

της χα α ρι ι τος τα α α λα α α αν τον ο

μεν σο φι αν κο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων

α α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα

αμ προ τη η τος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω

κοι νω νει τω δε τω λο ο γω πι στος τω α μυ υ

ει τω και σκορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε νη

η σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα νει ον

πο λυ υ υ πλα σι ι α α α α σο ο ο ο μεν

και ως οι κο νο μοι πι στοι της χα α ρι ι τος δε

σπο τι κη ης χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω

μεν αυ της η μα ας κατ α α ξι ι ι ι

ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φιλ α α αν θρω

ω ω ω προς

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελθης ενδοξη μετ' Αγγελικων
δυναμεων και καθισης ενθρονω Ι
ησουδισακριισεεεως
μημειμηνηναγααθεεδιααχωριι
ισης οδου ους δεξιιαααγααρ οι
οι οιδας διεστραμμεναι δε εισιν αι αιευ
ωωυυυμοι μη ουν ερι ιφοι
οι οισ με τον τραχυντηαμαρτιιιαα συν
ααπολεεεεσης αλλατοις εκ δεξιων

συν αριθμησα α ας προ ο βα α α τοις

σω σον με ω ως φιλα α αν θρω ω ω πος

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφη μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα

α α ας α αν θρω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς

ε στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου νυμ φω ω ω νο ο

ο ος σου την δυ σει μο να μου μο ορ φην των πται

σμα των απαμφι ι ι ι α α α α σον τη

μεθ εξει των πα αθημα α τω ω ω ων σου

και στο λην δο ο ξη η ης κο ο σμη η η σας της

ση ης ω ω ω ραι ο ο ο ο τη η η η τος δαι

τυ μο ο να φαι αι δρον α να δει ξον της βα σι λει

ει ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.442*

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω ναας

των αι αι ω ω ω ω νων α μη η ην

δου σοι το τα α λα αν τον ο Δε σπο ο ο ο

της ε εμπι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου

φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α δα νεισαι τω δε ε δο κο ο ο τι ι

δι α α α α δος πτω ω χους και κτη ησαι φι ι ι

ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ι ναστης εκ δε ξι ι ων α

αυ του ου ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη

η και α κου σης μα α κα ρι ι ι ι ι α ας φω

ω ω νης εις ε ελ θε δου ου ου ου λε εις την

χα ρα αν του ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου

αυ της α ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η

θε ε εν τα α κα τα το με ε ε γα α α

σου ου ε ε ε ε λε ε ε ος

ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Άγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

ἰδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.171/618*

Δ ευ τε πι στοι α περ γα σω με θα προ θυ

μω ω ως τω ω ω Δε ε σπο ο ο τη νε μει γαρ

τοῖς δούλοις τοῦ πλουτοῦ σου σου τον καὶ α

να λογιώσῃ ἐκαστοὺς πολυπλασιασῆσαι

αἱ αἱ σωμῆντο τῆς χαριῖτος τα

αἱ λαῖαν τὸν ὀμνοσφίσι

αἱ ἀνκοομίει τοῦ διεργωνῆσαι

γαῖαν ὁ δὲ λειτούργησεν ἵνα λαμπροτή

τος ἐπιτελεῖται εἰς εἰς εἰς εἰς

κοινῶν τῶν δούλων οὐλογοῦστος

τῶν ἀμνηστῶν καὶ σκοπιζῶν τον

πλουτοῦ τον πέπεισῆσαι αἱ αἱ αἱ

λοσ π ου ου τω ω γα αρ το ο δα α νει ει ει

ον χ πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν και

ως οι κο νο μοι οι πι ι στοι οι της χα α ρι ι

τος δε σπο τι κη ης χα α α ρα α ας α ξι ι ι

ω θω ω ω ω μεν χ αυ της η η μα α α ας κα

α α τα α ξι ι ω κα τα α ξι ι ω ω σον Χρι

στε ε ε ε ε ο ο ο Θε ε ος ω ως φι

λα α α α α αν θρω πος π

εν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευφρανθημεν εν πασαις ταις ημεραις ημων

ευφρανθει ημεν ανθων ημερων εταπει

νωσας ημας ετωνων ειδομεν κακα και

ι δε επιτους δουλους σου και επιταερ

γα σου και οδηγησοντους υιου ου ου ους ααα αυ

των

Οταν εελθης ενδο ο ο ο ξημεταγ

γελικων δυναααα μεεεε ωων και

καθιση ηης ενθρο ο ονω Ιη

σου ου ουου διακριιιι σεεεεως

μη με Ποι μη η η ην α α γα α θε ε ε ε ε δι

α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι

ας γα αρ οι οι οι οι δας δι ε στρα με

ναι δε ει σιν αι ευ ω ω νυ υ υ υ υ υ υ

μοι μη η ουν ε ρι ι φοι οις με ε τον τρα χυν

τη α μαρ τι ι ι α συν α α πο λε ε ε ε

σης αλ λα τοις εκ δε ξι ω ων συν α ρι ι

θη η η η σας προ ο βα α α α τοι οις σω ω

σο ο ον με ω ω ω ως φι λα α α α αν

θρω προς

Και εστω η λαμ προ της Κυρι ου του Θε

ου η μων εφη μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφη μας και το ερ γον των χει

ρων η μων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο νυμ φι ος ο κα α α λ λει ω ραι αι αι ος

πα ρα πα αν τας α αν θρω ω ω που ους ο συ γ κα

λε ε ε ε σα ας η η μας προς ε στι α σιν πνε ευ

μα α α τι ι κην του νυμ φω ω ω ω ω

ω ω νο ο ο ος σου την δει ει σι ι δαι αι μο

ο να α α μου μο ο ο ρ φη η ην των πται σμα των

α παμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε ε ε

ε ε ε ε ξει των πα θη μα α α α α α α

τω ω ω ων σου και στο λη ην δο ο ο ξης

κο ο σμη η η η σας της ση η η ης ω ω ω

ραι αι αι ο ο τη η η τος δαι τυ μο ο να

φαι αι δρο ον α να α δει ει ξον της βα σι λει ας σου

ου ως ε ε ευ σπλα αγ χνος

* τη ην δυ υσ ει ει μο ο να α α α μου μο ο ορ

φη η ην

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι υι ω

ω και αι α γι ι ω Πνε ευμα τι ι

Κ αι νυ υ υ υ υ υν και α α α ει ει και εις

του ους αι αι ω ω ω ω να α ας τω ων αι αι

ω ω ω ω ωνων α α μην

Ι δου ου σοι το ο τα α λα αν το ον ο Δε

σπο ο ο ο ο ο ο της εμ πι στε ε ε ε

ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο ο βω δε

ε ε ε ξαι αι το χα α ρι σμα α δα α νει ει

σαι τω δε δω κο ο ο ο ο ο τι ι ^{π 9} δι α α α

α δος πτω ω χους και αι κτη η η η η σαι αι φι ι ι ι

λον τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ι ι

να α στη ης ε εκ δε ξι ι ω ων α αυ του ο τα αν ε ε

ε ε ελ θη η εν δο ο ο ο ξη και α κου ου

ου ου σης μα κα ρι ι ι ι α ας φω ω νης ει εισ

ελ θε δου ου ου ου ου λε ε εις την χα ρα α α αν

του ου Κυ ρι ι ου σου ου αυ της α ξι ι ω ω

σο ο ο ο ν με Σω ω τηρ τον πλα νη θε ε ε ε ε ε

ε εν τα δι α το με ε ε ε γα σου ου ε ε

λε ε ε ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος η

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Άγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.32*

Δευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με ε ε θα προ ο

θυ υ μως τω Δε σπο ο ο τη νε μει γαρ τοις

δου ου λοι οι οις τον πλου ουου τον και α να λο γως

ε καστος πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω μεν

το της χα α ρι ι ι τος τα α α λα α αν το

ο μεν σο φι αν κο ο ο μι ει ει ει τω δι ε ερ

γων α α γα θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ

τη τος ε ε ε πι ι ι τε λει ει ει σθω κοι νω νει τω

δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η τω και σχορ

πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε ε νη η σιν α α

αλ λος ου τω γαρ το ο δα α νει ει ον πο λυ πλα

σι α α α α σω ω ω μεν και ως οι κο νο μοι

πι στοι της χα α ρι τος δε σπο τι κης χα α ρα ας

α ξι ω θω ω ω μεν αυ της η μα ας κα

τα ξι ι ι ι ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος

ω ως φιλα α αν θρω ω ω προς

χ

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

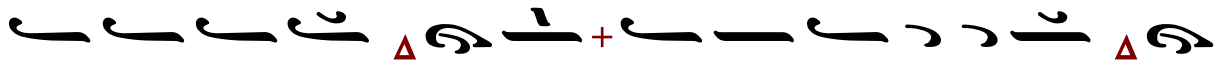
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

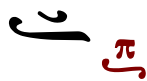
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

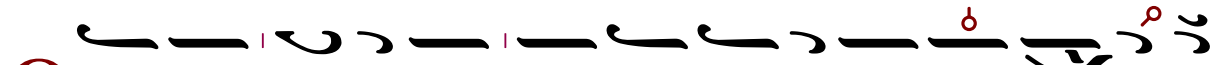
ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

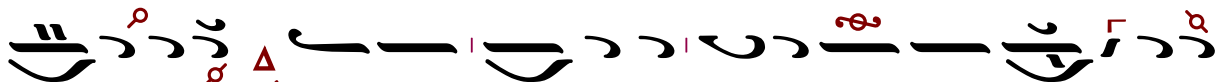
γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

να με ε ων και κα θι σης εν θρω νω Ι η σου ου ου δι

α χρι ι ι ι σε ε ε ως μη μεποι μην α γα α

θε ε δι α χω ρι ι ι σης ο δου ους δε ξι

α α ας γαρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν

αι αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι

φοι οισ με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι ι

α α α α συν α πο λε ε ε σης αλ

λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη η σα α ας

προ βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω προς

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι αι αι ο ος

πα ρα πα αν τα α ας αν θρω πους ο συγ κα λε σας

η μας προς ε στι α σιν πνευ μα τι κη ηντου ου ου νυμ φω

ω ω νο ο ος σου την δυ σει μονα μου μορ φην

των πται σμα των α παμ φι ι ι ι α α α σον τη

με θε ξει των πα α αθη μα α τω ω ων σου

και στο λην δο ο ξη η ης κο σμη η σας της ση ης ω

ω ω ρ α ι ο ο ο τ η η η τ ο ς δ α ι τ υ μ ο ν α α

α φ α ι δ ρ ο ν α ν α δ ε ι ξ ο ν τ η ς β α σ ι λ ε ι α ς σ ο υ ο υ ω ς

ε ε ε υ σ π λ α α α γ χ ν ο ς

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.35*

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι ι ι ι και Υ ι ω και α γ ι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ω ν α ς

τ ω ν αι αι ω ω ω ω ν ω ν α μη η η ν

δ ο υ σοι οι το τα α λα αν τον ο Δε σπο ο ο

ο ο της εμ πι ι στε ευ ει ψυ χη η η μου ου

φο ο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι σμα

α δα νει ει σαι τω δε ε δω ω κο ο ο τι ι

δι α α α α α δος πτω ω χοις και κτη σαι φι ι

ι ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ι να α στη ης ε εκ

δε ξι ι ων α α αυ του ο ο τα αν ε ελ θη εν δο

ο ο ξη η και α κου ου ου ου ου σης μα κα ρι

ι ας φω νη ης ει σελ θε δου ου ου ου ου λε εις την

χα ρα α α αν του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της α

ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν

τα α δι α το με ε ε γα α σου ου ε ε ε

ε λε ε ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

Δευ τε πι ι στοι ε περ γα σω με θα προ θυ υ υ

μωσ τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου ου

λοι οι οις τον πλου ου ου τον και α να λο γωσ ε

κα α στος πο λυ πλα σι α α σω ω μεν το της χα ρι ι τος

τα α λα α α αν τον ο μεν σο φι αν κο μι ει τω

δι ερ γων α α α γα α θων ο δε λει τουρ

γι αν λαμ προ τη η το ο ος ε πι τε λει ει ει ει

τω ^κ ^ρ ⁹ κοι νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ

η τω ^Δ ^ρ και σκορ πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε νη η

σιν α α α αλ λος ^π ου τω γα αρ το ο δα α νει ει

ον ^κ πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν ^Δ ^ρ και

ως οι κο νο μοι πι στοι της χα ρι ι τος ^ρ ^Δ δε σπο τι κης

χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω μεν ^π ^ρ ⁹ αυ της η

μα ας κα τα ξι ι ω ω ω ω σον ^Δ ^ρ Χρι στε ο Θε ος

ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος ^π

^κ ^ρ ⁹ εν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

υ να με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η σου δι α

κρι ι ι σε ε ε ε ως μη με ποι μη ην α γα θε

ε διααχωριιιισης οδου ους δεξιαα

αςγαρ οι οι οιδας διεστραμμεναι δε ει σιν

αιευωωωωωωυυυυμοιμηουνερι

ιφοι οισ με τοντραχυντηαμαρτιιιαα συν

απολεεεεεσηςαλλα τοις εκ δεξιων συν α

ριθμησαααςπροοβα τοις σωσονμεωωςφιλαα

ανθρωωωωωπος

ἄλλη γραμμὴ

* τοντραχηντηαμαρτιιια συν απολεεεε

εσηηςαλλα τοις εκ δεξιων συν αριθμη

σα

Και εστω η λαμπροτης Κυριου του Θε

ου ημων εφη μας και τα εργα των χειρων η

μων κατευθυνον εφη μας και το εργον των χει

ρων ημων κατευθυνον

Ο Νυμφιος ο καλειωραιος παντα ααα

ανθρωπους ο συκαλεσααα η η

μας προς εστι ασιν πνευματικην του ουνυμφω

ω νοοοος σου την δυσειμονα μου μορφην

των πταισμων απαμφι ι ι ι α α α α σον

τη μεθεξει των παθημααα τωων σου

και στο λην δοξης κοοο σμη η η σα ας της

σης ω ραι ο ο ο τη η η η τος δαι τυ μονα

φαι δρον α α να δει ει ξοντης βασι λει ας σου ουως ε ε

ευ σπλαα α αγχνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.45*

Δοξα Πατρι ι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω

νας των αι αι ω ω ωων α α μην

1 | δου σοι το τα α α λα αν τον ο Δε σπο ο

ο ο της εμ πι στε ε ε ευ ει ει ψυ χη η η

μου ου φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι

το χα α ρι σμα α δα νει ει σαι τω δε δω κο ο ο

ο ο τι ι δια α α α δος πτω ω χους και κτη

σαι φι ι ι ι λο ον τον Κυ υ ρι ο ον ι να

στη η ης εκ δε ξι ι ων α αυ του ου ο ο τα

αν ε ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α κου

ου σης μα κα ρι ι ι ας φω ω νη ης εισ ελ θε

δου ου ου ου ου ου λε εις την χα ρα α α

αν του ου Κυ ρι ι ου σου ου ^ⲓαυ της α ξι ω ω σο ο

ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α ^ⲡδι α

το με ε ε γα α σου ου ε ε ε ε λε ε ε ο

ο ο ος ^ⲓ